

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/29/2017
Identifikačné číslo spisu: 9517100086
Dátum vydania rozhodnutia: 5. septembra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9517100086.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci obvineného A. L. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 5. septembra 2017 v Bratislave, o sťažnosti obvineného A. L. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 18. augusta 2017, sp. zn. 3Tp/8/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného A. L. sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Dňa 11. augusta 2017 predložila prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátorka“) sudcovi pre prípravné konanie žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu. Uznesením zo dňa 18. augusta 2017, sp. zn. 3Tp 8/2017, sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „ŠTS BB“) podľa ust. § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Podľa ust. § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného neprijal. Podľa ust. § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným neuložil. Dňa 30. augusta 2017 podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť proti vyššie uvedenému uzneseniu sudcu pre prípravné konanie ŠTS BB zo dňa 18. augusta 2017 sp. zn. 3Tp 8/2017. Obvinený v sťažnosti namietal, že v jeho veci nebolo konané prednostným a urýchleným spôsobom, pretože on podal návrh na prepustenie z väzby 13. júla 2017 a súd o jeho žiadosti rozhodol až 18. augusta 2017. V ďalšej časti sťažnosti poukázal na to, že neexistujú dôkazy, ktoré by ho usvedčovali zo spáchania trestnej činnosti, nebolo preukázané že by s N. telefonoval, poukázal na závery znaleckého posudku, uviedol, že ide o vojnu medzi policajtmí, ktorí sa chcú zbaviť v službe jeden druhého a nasadzujú medzi seba agentov, aj z radov policajtov. Obvinený tvrdil, že sa stal „obetou vojny policajtov“. Vyslovil názor na zaistenú sumu peňažných prostriedkov, tvrdil, že je vo väzbe za prečin, ktorý nespáchal. Považoval návrh na prepustenie z väzby za dôvodný a žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby sa s ním oboznámil. Najvyšší súd po preskúmaní procesných podmienok preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná. Zo spisového materiálu mal Najvyšší súd Slovenskej

republiky preukázané, že sudca pre prípravné konanie ŠTS BB uznesením z 28. apríla 2017, sp. zn. 3Tp/8/2017, podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzal obvineného A. L. do väzby s tým, že táto začala plynúť 26. apríla 2017 o 10.06 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 15. mája 2017 sp. zn. 5 Tost 15/2017, sťažnosť obvineného proti uzneseniu súdu prvého stupňa zamietol. Podľa ust. § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil. Obvinený bol vzatý do väzby pre existenciu dôvodov preventívnej väzby v zmysle ust. § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky z príslušného spisového materiálu zistil, že naďalej existuje u obvineného dôvodné podozrenie z páchania trestnej činnosti, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie. Podozrenie v doterajšom priebehu konania nebolo rozptýlené, naopak, aj vzhľadom na faktické priznanie spoluobvineného ppráp. E. N. dôvodné podozrenie pretrváva. Obvinený sa mal trestnej činnosti dopustiť v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia. Obvinený bol v minulosti súdom trestaný 4-krát, naposledy v roku 2014, výkon trestu mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov s probačným dohľadom. Z jeho konania a vzhľadom na jeho minulosť vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že väzbu je potrebné chápať ako zaisťovací inštitút, slúžiaci k tomu, aby sa dosiahol účel trestného konania. Preto je prirodzené, že rozhodovanie o väzbe je vedené vždy v rovine pravdepodobnosti (a nie istoty) ohľadne následkov, ktoré môžu nastať, ak nebude obvinený držaný vo väzbe, za súčasného zistenia, že doposiaľ získané skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky stíhaného trestného činu a existuje dôvodné podozrenie, že daný trestný čin spáchal práve obvinený A. L.. Najvyšší súd sa na základe vyššie uvedeného stotožnil s rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 18. augusta 2017, sp. zn. 3Tp 8/2017, ktoré je správne a zákonné. Najvyšší súd zároveň konštatuje, že sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, správne rozhodol, keď neprijal písomný sľub obvineného v zmysle ust. § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., a rovnako keď neuložil dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným v zmysle ust. § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku. Svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil, preto v podrobnostiach naň najvyšší súd odkazuje. Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že obvinený opodstatnene namietal dĺžku časového intervalu od podania návrhu obhajcu po obdržanie napadnutého uznesenia špecializovaného trestného súdu. Je ale potrebné uviesť, že žiadosť o prepustenie z väzby obhajca síce datoval dňom 13. júla 2017, ale na poštu ho podal až dňa 20. júla 2017. Väzobné konanie je konaním prednostným a urýchleným. Rozhodovanie o návrhu na prepustenie z väzby však nebolo tak zdĺhavé, aby to mohlo zakladať dôvod na prepustenie obvineného z väzby. Na základe vyššie uvedených skutočností preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

